

PRIM MINISTRU

1005 / 0107 2019
romania2019.eu
Președinția României la Consiliul Uniunii Europene

29/12/2019

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006*, inițiată de domnul deputat PSD Alexandru Stănescu și un grup de parlamentari PSD, ALDE (Bp. 131/2019).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic, cu modificările și completările ulterioare*, propunându-se, în principal:

- modificarea noțiunii de "vânătoare";
- instituirea în sarcina administratorului faunei cinegetice a obligației de a stabili modelul-cadru al acordului de colaborare între gestionarul fondului cinegetic și unitățile administrativ-teritoriale de pe raza fondului cinegetic;
- instituirea unui tratament egal al gestionarilor fondurilor cinegetice în ceea ce privește posibilitatea de a cesiona sau schimba gestiuni, cu avizul administratorului fondului cinegetic național;
- modificarea modalității de acordare a despăgubirilor acordate pentru pagubele și/sau daunele produse de către exemplarele de faună de interes cinegetic;
- acordarea de despăgubiri și daune morale pentru persoanele fizice victime ale faunei cinegetice, în caz de răniri sau deces;

- modificarea procentelor din tariful de gestionare acordate de gestionar în cazul fondurilor cinegetice pentru care s-au încheiat contracte de gestionare a faunei de interes cinegetic;

- exceptarea de la incriminarea ca infracțiune în cazul vânătorii de urgență prin folosirea luminii farurilor sau dispozitivelor luminoase, în situațiile în care se recoltează exemplare din specia de mistreț pentru prevenirea pagubelor sau pentru combaterea pestei porcine.

II. Observații

1. În ceea ce privește modificarea lit. m) a alin. (1) al art. 42, arătăm că, *de lege lata*, art. 42 alin. (1) lit. m) din *Legea nr. 407/2006* reglementează ca infracțiune vânătoarea la lumina farurilor sau a dispozitivelor de iluminare, prin utilizarea lor în timpul deplasării, precum și prin fixarea vânatului în vederea tragerii prin metoda la pândă și vânătoarea prin folosirea dispozitivelor prevăzute la art. 39 alin. (1) lit. ad).

De lege ferenda, se propune modificarea infracțiunii în sensul următor: vânătoarea la lumina farurilor sau a dispozitivelor de iluminare, cu excepția situațiilor de urgență stabilite prin ordin al prefectului, în care se folosesc dispozitive de iluminare pentru recoltarea exemplarelor din specia mistreț în vederea prevenirii pagubelor sau pentru combaterea epizootiilor, și vânătoarea prin folosirea dispozitivelor prevăzute la art. 39 alin. (1) lit. ad).

Noutatea constă în exceptarea de la ipoteza incriminatoare a situației de urgență stabilite prin ordin al prefectului în care se folosesc dispozitive de iluminare pentru recoltarea exemplarelor din specia mistreț în vederea prevenirii pagubelor sau pentru combaterea epizootiilor, motivată de inițiatori prin necesitatea prevenirii pagubelor sau combaterea pestei porcine.

Cu privire la această propunere, în primul rând, arătăm că intervenția legislativă nu este necesară din următoarele motive: pentru a stabili existența sau nu a unei infracțiuni, dispozițiile *de lege lata* ale art. 42 alin. (1) lit. m) se coroborează și cu dispozițiile în vigoare cuprinse în *Codul penal*, partea generală, referitoare la cauzele justificative referitoare în special la dispozițiile privind starea de necesitate (art. 20). Pe cale de consecință, nu se impune, în opinia noastră, o intervenție în sensul propus („*cu excepția situațiilor de urgență stabilite prin ordin al prefectului, în care se folosesc dispozitive de iluminare pentru recoltarea exemplarelor din specia mistreț*”).

în vederea prevenirii pagubelor sau pentru combaterea epizootiilor") pentru că textul în această formă ar putea constitui lege specială în raport de prevederile din *Codul penal* - partea generală, referitoare la starea de necesitate, ceea ce ar determina probleme în interpretarea și aplicarea în practică a legii modificate, contravenind astfel și scopului declarat al inițiatorilor (clarificarea prevederilor legale în materia vânătorii, prin eliminarea echivocului).

Menționăm și faptul că reglementarea propusă este neclară, ceea ce este de natură a conduce la dificultăți în aplicare. Astfel, se propune ca vânătoarea să constituie infracțiune „*cu excepția situațiilor de urgență stabilite prin ordin al prefectului, în care se folosesc dispozitive de iluminare pentru recoltarea exemplarelor din specia mistreț (...) sau pentru combaterea epizootiilor*".

Din interpretarea formei propunerii legislative, rezultă că pentru ca fapta de a vâna la lumina farurilor să nu constituie infracțiune este necesară îndeplinirea cumulativă a două condiții: (i) existența unei situații de urgență și (ii) să se folosească dispozitive de iluminare pentru recoltarea exemplarelor din specia mistreț sau pentru combaterea epizootiilor.

În toate celelalte cazuri, fapta ar fi infracțiune (deci și în cazul în care există o situație de urgență, dar dispozitivele nu se folosesc, de exemplu, pentru combaterea epizootiilor).

Atragem atenția și asupra faptului că eliminarea din textul lit. m) a descrierii: „*prin utilizarea lor în timpul deplasării, precum și prin fixarea vânatului în vederea tragerii prin metoda la pândă*”, nu este motivată. Astfel că în forma propusă nu este clar în ce scop sunt folosite lumina farurilor și dispozitivele de iluminare.

În al doilea rând, se propune ca situațiile de urgență să fie stabilite prin ordin al prefectului, legislație terțiară, în funcție de care ar trebui calificate excepțiile care nu vor constitui infracțiune, infracțiune reglementată prin lege organică. Prin urmare, în interpretarea și aplicarea unei legi organice, prin care este incriminat braconajul, s-ar recurge la definirea situațiilor de urgență din cadrul unei norme terțiare, ceea ce încalcă normele constituționale și previzibilitatea legii, întrucât aplicarea unei legi organice ar depinde de manifestarea de voință a prefectului (act de nivel terțiar).

În acest sens, arătăm că, referitor la modalitatea de reglementare prin trimitere la o reglementare cuprinsă într-un act cu forță juridică inferioară, prin *Decizia Curții Constituționale nr. 536/2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 107 alin. (1) lit. d), art. 109 alin. (1)*

lit. d) și art. 116 din Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, s-a statuat că: „53. În concluzie, Curtea constată că - la nivelul legii - sunt satisfăcute exigențele minimale ale principiului constituțional al legalității incriminării, atât timp cât autoritatea de reglementare stabilește prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior pe baza unor parametrii de natură legală ce impun operațiuni obiective, nediscreționare și fără adăugiri la voința legiuitorului. Chiar dacă, din punctul de vedere al tehnicii legislative, este preferabilă indicarea concretă, prin lege, a cuantumului valorii minime a pagubei produse prin infracțiune, Curtea constată că această opțiune legislativă poate fi determinată de dinamica prețurilor în cadrul unei economii de piață”. Față de cele reținute mai sus, arătăm că noțiunea de situație de urgență nu este definită în legislația penală iar pentru stabilirea acesteia, trebuie avute în vedere elemente obiective asemănătoare celor descrise în decizia sus-menționată, deci nu simpla stabilire printr-un ordin al prefectului.

Mai mult, *de lege lata*, este reglementată această situație. Astfel, potrivit art. 26 alin. (4) din Legea nr. 407/2006: „Prin excepție de la lit. A pct. 13 din anexa nr. 1, pentru specia mistreț (*Sus scrofa*) mascul, femelă și purcel, perioada de vânătoare se extinde pe tot parcursul anului, în limita cotelor de recoltă aprobate de îndată, din momentul confirmării oficiale a unui focar de pestă porcină africană pe suprafața unuiu sau mai multor fonduri cinegetice până la dispariția pestei porcine de pe teritoriul României, oricând Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor consideră necesar în situația creșterii gradului de risc pentru pesta porcină africană”.

Astfel, reiese că, *de lege lata*, sunt reglementări în cuprinsul legii organice pentru combaterea pestei porcine, iar în baza acesteia s-au emis hotărâri de guvern și ordine, reglementări în baza cărora sunt recoltate exemplarele afectate de pestă porcină.

Prin urmare, în raport de considerentele menționate, apreciem că propunerea legislativă nu este nici necesară, (*de lege lata*, există prevederi care asigură prevenirea pagubelor și combaterea pestei porcine), și nici nu satisface exigențele legale și constituționale, din pricina lipsei de previzibilitate, a necorelării cu normele părții generale a *Codului penal* și a nerespectării în redactare a normelor de tehnică legislativă, creând premisele unei interpretări neunitare a legii.

În concluzie, considerăm necesară o reanalizare a măsurilor propuse cu privire la modificarea la lit. m) ținând cont de cele precizate mai sus.

2. În ceea ce privește modificarea lit. o) a alin. (1) al art. 42, semnalăm următoarele: *de lege lata*, lit. o) are următorul conținut: „*utilizarea, indiferent de scop, a substanțelor chimice care provoacă intoxicarea, sterilitatea sau moartea exemplarelor de faună cinegetică*”.

Propunerea legislativă reglementează ca infracțiune utilizarea, indiferent de scop, a substanțelor chimice care provoacă intoxicarea, sterilitatea sau moartea exemplarelor de faună cinegetică, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 1 lit. ad).

Situațiile descrise la art. 1 lit. ad) din propunere sunt: (i) acțiunea de pândire, căutare, stârnire, urmărire, hăituire sau orice altă activitate având ca scop capturarea ori uciderea exemplarelor din speciile prevăzute în anexele nr. 1 și 2, aflate în stare de libertate, inclusiv capturarea autorizată a exemplarelor din speciile de interes cinegetic în scop științific, urmată de eliberarea acestora; (ii) îndepărtarea sau imobilizarea animalelor care amenință viața sau integritatea corporală a persoanelor ori integritatea bunurilor acestora sau imobilizarea animalelor a căror viață ori integritate corporală este pusă în pericol în urma unei intervenții umane realizate cu orice mijloace legale de protecție și imobilizare, de către personalul militar autorizat al Jandarmeriei Române în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu și nici uciderea animalelor care amenință viața sau integritatea corporală a persoanelor, de către personalul instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale, în intravilanul localităților, în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu și de către vânători și personalul gestionarilor fondurilor cinegetice, în extravilanul localităților.

Situațiile descrise sunt calificate în primul caz, a constitui acțiune de vânatoare (i), iar în al doilea caz, a nu constitui acțiune de vânatoare (ii).

Trimiterea la art. 1 lit. ad), fără a circumstanța excepțiile, este lipsită de previzibilitate, confuză și nu respectă cerințele de accesibilitate a textului, nefiind clar care este conduita interzisă și care este cea exceptată (ce se vrea a fi dezincriminată).

Practic, prin această trimitere se realizează dezincriminarea faptei: fapta este dezincriminată atât când e comisă în cadrul vânătorii, cât și când nu e comisă în cadrul vânătorii.

Menționăm și faptul că acțiunea de capturare autorizată a exemplarelor din speciile de interes cinegetic în scop științific, urmată de eliberarea acestora, se urmărește a fi calificată ca vânatoare în propunerea legislativă. Nu este motivată opțiunea de a considera capturarea autorizată ca fiind

vânătoare față de reglementarea *de lege lata* care o califică ca nefiind acțiune de vânătoare.

Arătăm că situațiile descrise la art. 1 lit. ad) sunt redactate deficitar. În acest sens, cu titlu de exemplu este greu de înțeles ce se urmărește prin formularea: *“imobilizarea animalelor a căror viață ori integritate corporală este pusă în pericol în urma unei intervenții umane realizate cu orice mijloace legale de protecție și imobilizare”* și, mai ales, care ar fi trimiterea de la art. 42 alin. (1) lit. o), de ce ar fi necesară utilizarea unor substanțe chimice pentru imobilizarea exemplarelor de faună cinegetică cu consecința intoxicării, sterilizării sau chiar a morții.

Prin urmare, dezincriminarea infracțiunii de utilizare, indiferent de scop, a substanțelor chimice care provoacă intoxicarea, sterilitatea sau moartea exemplarelor de faună cinegetică în situațiile prevăzute la art. 1 lit.ad), nu satisface exigențele legale și constituționale, din pricina lipsei de previzibilitate și a nerespectării în redactare a normelor de tehnică legislativă.

În concluzie, considerăm necesară o reanalizare a măsurilor privind modificarea la lit. o) ținând cont de cele expuse mai sus.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative sub rezerva însușirii observațiilor.**

Cu stimă,

Viorica DĂNCILĂ

PRIM-MINISTRU

Domnului senator **Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU**
Președintele Senatului